

Întrebările preliminare

- 1) Dacă sintagma „instanțele judecătorești dintr-un stat membru competente pentru a soluționa cauza pe fond” utilizată în alineatul 15 se referă atât la instanțele care soluționează cauza în primă instanță, cât și la cele care soluționează căile de atac. Interesează dacă poate avea loc o trimitere a cauzei în temeiul articolului 15 din Regulamentul nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ către o instanță mai bine plasată, în cazul în care instanța competentă căreia i se solicită trimiterea cauzei unei instanțe mai bine plasate este o instanță de apel, în timp ce instanța mai bine plasată este o instanță care judecă în primul grad de jurisdicție.
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, care este ar trebui să fie în opinia Curții soarta hotărârii pronunțate în primă instanță de instanța competentă care procedează la trimiterea cauzei instanței mai bine plasate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003 L 338, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 9 august 2017 – Neculai Tarola/Minister for Social Protection

(Cauza C-483/17)

(2017/C 347/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Neculai Tarola

Pârât: Minister for Social Protection

Întrebarea preliminară

În cazul în care un cetățean al altui stat membru al Uniunii, după primele douăsprezece luni de exercitare a dreptului său la liberă circulație, ajunge în statul gazdă și lucrează (altfel decât cu contract de muncă pe termen limitat) pentru o perioadă de două săptămâni în care este remunerat, iar apoi devine șomer în mod involuntar, cetățeanul respectiv își menține astfel statutul de lucrător pentru o perioadă de încă cel puțin șase luni în sensul articolului 7 alineatul (3) litera (c) și al articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾, astfel încât să aibă dreptul la prestații de asistență socială sau, după caz, prestații de securitate socială în aceleași condiții ca un cetățean rezident al statului gazdă?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 14 august 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L./Keefe (prin reprezentantul său Eyton, în calitate de reprezentant al unui major protejat)

(Cauza C-491/17)

(2017/C 347/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: Hoteles Piñero Canarias, S.L.

Intimat: Keefe (prin reprezentantul său Eyton, în calitate de reprezentant al unui major protejat)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 alineatul (3) ⁽¹⁾ impune ca acțiunea introdusă de persoana vătămată împotriva deținătorului poliței de asigurare/asiguratului să fie în materie de asigurări în sensul că ridică o problemă referitoare la validitatea sau efectul poliței?
- 2) Articolul 11 alineatul (3) impune să existe riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii dacă nu este permisă introducerea în cauză?
- 3) Instanța are o putere de apreciere în ceea ce privește decizia de a autoriza sau de a nu autoriza o introducere în cauză în temeiul unei cereri care intră sub incidența articolului 11 alineatul (3)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 17 august 2017 –
Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln**

(Cauza C-496/17)

(2017/C 347/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutsche Post AG

Pârât: Hauptzollamt Köln

Întrebarea preliminară

Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în temeiul acestei dispoziții, autoritatea vamală poate impune solicitanților să comunice numărul de identificare fiscală care le-a fost atribuit de Bundeszentralamt für Steuern [Oficiul Federal Central pentru Impozite] în scopul colectării impozitului pe venit, precum și administrațiile fiscale competente să stabilească impozitul pe venit datorat de membrii Consiliului de administrație al solicitantului, de directorii cu funcții de administrator, de șefii de departament, de șeful departamentului financiar-contabil, de șeful departamentului vamal care își desfășoară activitatea în cadrul acestuia, de persoanele responsabile cu chestiuni vamale și de persoanele care prelucrează chestiuni vamale?

⁽¹⁾ JO 2015, L 343, p. 558.